

РЕШЕНИЕ

№ 6804

гр. София, 14.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Вяра Русева

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5468** по описа за **2022** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на С. Ф. В., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] срещу Решение № 326 от 27.01.2022 г., постановено по НАХД № 20211110210896/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 129- и състав, с което е изменено Наказателно постановление /НП/ № 64/17.09.2021 г., издадено от председателя на Патентно ведомство на Република България, в частта, с което за нарушение по чл. 13, ал. 2, т. 2 вр. ал. 1, т. 2 от Закона за марките и географските означения /ЗМГО/ на касаторката на основание чл. 127, ал. 1 от ЗМГО е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 000 лева, като е намален размерът на същото на 2 000 лева, и е потвърдено НП № 64/17.09.2021 г., издадено от председателя на Патентно ведомство на Република България, в частта, с която на основание чл. 127, ал. 5 от ЗМГО са отнети в полза на държавата и са предадени за унищожаване приобщените веществени доказателства, представляващи предмет на нарушението.

В касационната жалба са наведени доводи за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на обжалваното решение като постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила, в нарушение на материалния закон и

при непълнота на доказателствата. Твърди се, че не е доказано по категоричен начин, че касаторката е извършила от обективна и субективна страна нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната ѝ отговорност, тъй като от събраните по делото доказателства не се установява, че стоките са използвани в търговската дейност без съгласието на притежателя на регистрираната марка. Иска се отмяна на обжалваното решение и на наказателното постановление.

Ответникът е депозирал по делото отговор на касационната жалба, в който са изложени съображения по същество на спора и се претендира юрисконсултско възнаграждение за всички инстанции.

В съдебно заседание касаторът С. Ф. В., редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът председател на Патентно ведомство на Република България, редовно призован, не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Милен Ютеров, изразява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд – София – град, IV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Обжалваното съдебно решение е валидно, допустимо и правилно.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства и в обжалваното решение е изложил мотиви относно тяхната преценка и оценка.

Въз основа на приетите писмени доказателства районният съд е възприел следната фактическа обстановка:

На 11.10.2020 г. в [населено място] служители на РУ на МВР - Д. извършвали обход на Неделен пазар в [населено място]. В Сектор „Г-2“, на маса 112 същите забелязали изложени за продажба спортни стоки - панталони, които били означени със знаци „С. Д.“. Установили, че масата се стопанисва от С. Ф. В., която заявила, че стоката е нейна собственост и била закупила панталоните от пазара „И.“ в [населено място]. Били открити общо 16 бр. спортни панталони, означени със знаци „С. Д.“. В хода на извършената проверка С. В. не е представила разрешение от маркопритежателя за предлаганите от нея за продажба стоки. Стоките били предадени с протокол за доброволно предаване от 11.10.2020 г.

На 13.04.2021 г. с вх. № ВХ-2352 в Патентно Ведомство на Република България е постъпило Постановление за отказ за образуване на досъдебно производство от 09.04.2021 г., постановено по пр. пр. № 1561/2021 г. по описа на РП - Х., ТО - Д., с което на Патентно Ведомство на Република България се изпраща заверен препис от преписката с оглед преценка за наличие на основание за образуване на административнонаказателно производство за налагане на административно наказание на С. Ф. В.. На основание чл. 36, ал. 2 от ЗАНН

административнонаказателна преписка е образувана, без да е съставен акт за установяване на административно нарушение.

Административнонаказващият орган след разглеждане на изложените обстоятелства и вземайки предвид всички представени доказателства, е приел, че е налице осъществен състав на административно нарушение по чл. 127, ал. 1 от ЗМГО вр. чл. 13, ал. 2, т. 2 вр. чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗМГО във връзка с това, че на 11.10.2020 г. в [населено място], на Неделен пазар, в сектор „Г-2“, на маса 112 С. Ф. В. използва в търговската дейност по смисъла на чл. 13, ал. 2, т. 2 вр. чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗМГО, като предлага за продажба стоките - 16 бр. спортни панталони, означени със знаци „С. D.“, идентични на марките с рег. № 13471 и рег. №[ЕИК], без съгласието на притежателя С. D. С., FR. В резултат на направените констатации от административнонаказващия орган било издадено и процесното наказателно постановление.

При правилно установена фактическа обстановка районният съд е формирал правни изводи, които настоящият състав споделя.

От събраните по делото доказателства по категоричен начин се установява, че наказаното лице е изпълнило състава на вмененото му нарушение.

Разпоредбата на чл. 13, ал. 1 от ЗМГО предвижда, че правото върху марка включва правото на притежателя ѝ да я използва, да се разпорежда с нея и да забрани на трети лица без негово съгласие да използват в търговската дейност знак, който: 1. е идентичен на марката за стоки или услуги, идентични на тези, за които марката е регистрирана; 2. поради неговата идентичност или сходство с марката и идентичността или сходството на стоките или услугите на марката и знака съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване на знака с марката; 3. е идентичен или сходен на марката за стоки или услуги, които не са идентични или сходни на тези, за които марката е регистрирана, когато по-ранната марка се ползва с известност на територията на Република България и използването без основание на знака би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на по-ранната марка или би ги увредило. В тази връзка и съгласно чл. 13, ал. 2, т. 2 от ЗМГО използване на търговската дейност по смисъла на ал. 1 /използване в търговската дейност на знак, идентичен на марката за стоки, за които тя е регистрирана, без съгласието на притежателя на правото на марката/ е предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, съхраняването им или държането им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак.

Според разпоредбата на чл. 127, ал. 1 от ЗМГО лице, което използва в търговската дейност по смисъла на чл. 13, ал. 1 и 2 стоки или услуги, означени със знак, идентичен или сходен на регистрирана марка, без съгласието на нейния притежател, се наказва с глоба от 2000 до 10 000 лв. Следователно, за да е налице от обективна страна нарушение по този текст е необходимо да са налице следните признаци 1. стоки или услуги, означени със знак, идентичен или сходен на регистрирана марка; 2. тези стоки или услуги да се използват в търговската дейност по някой от посочените в чл. 13 от ЗМГО начини; 3. използването в търговската дейност да се осъществява без съгласието на притежателя на регистрираната марка.

Между страните не е спорно и се установява по несъмнен начин от приобщените по делото документи, че на 11.10.2020 г. С. Ф. В. е предлагала за продажба, посочените в НП стоки - 16 бр. спортни панталони, означени със знаци „С. D.“, идентични на марките с рег. № 13471 и рег. №[ЕИК]. Предлагането за продажба е характеризирано

изрично от законодателя като търговска дейност в чл. 13, ал. 2, т. 2 от ЗМГО. От приобщената по делото съдебно-маркова и оценителна експертиза, неоспорена в хода на въззивното производство, се установява, че на предлаганите стоки са поставени знаци, идентични на посочените в санкционния акт регистрирани марки. Следователно първите два признака на обективната страна на деянието са налице.

Според настоящият съдебен състав, противно на изложените в касационната жалба твърдения, доказана е и третата предпоставка, въведена с нормата на чл. 127, ал. 1 от ЗГМО. Това е така, защото по делото са представени писмени доказателства, а именно писмо по изискана информация от Патентното ведомство /л. 30/, от което безспорно се установява, че в Българския държавен регистър на регистрираните съгласно националното законодателство марки не са вписани лицензионни договори, разрешаващи на С. Ф. В. използване на търговски марки „С. Д.“. Оттук именно следва и изводът, че същата е използвала в търговската дейност стоки или услуги, означени със знак, идентичен или сходен на регистрирана марка, без съгласието на притежателя на регистрираната марка. Действително в тежест на наказващия орган е да установи и докаже наличието на всички релевантни за съставомерността и индивидуализацията на деянието факти и обстоятелства, които обуславят административнонаказателната отговорност. В случая според настоящата инстанция от събраните по делото доказателства описаната в процесното наказателно постановление фактическа обстановка се явява доказана.

Съобразно горното съдът приема, че извършването на вмененото нарушение по чл. 13, ал. 2, т. 2 вр. чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗМГО на санкционираното лице е доказано по безспорен и несъмнен начин.

Правилно районният съд е изменил процесното НП, като е намалил размера на наложеното административно наказание „глоба“ от 10 000 лева на 2 000 лева. Настоящата съдебна инстанция изцяло споделя мотивите за това, изложени в обжалваното решение, поради което препраща към тях.

С оглед на изложеното съдът не констатира наличие на касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК вр. чл. 63в от ЗАНН, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 от ЗАНН вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответника по касация следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Водим от горното, съдът:

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 326 от 27.01.2022 г., постановено по НАХД № 2021110210896/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 129- и състав.

ОСЪЖДА С. Ф. В., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] да заплати на Патентно ведомство на Република България сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.